

Izrek

Člen 48(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo (ES) št. 631/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, pristojni instituciji zadnje države članice, v kateri je stalno prebival delavec državljan države članice, nalaga, da za izračun starostne pokojnine tega delavca, ki v času vložitve zahtevka za dodelitev te pokojnine prebiva v tretji državi, upošteva dobe, v katerih je delal v drugi državi članici pod istimi pogoji, kot če bi delavec še vedno stalno prebival na območju Skupnosti.

(¹) UL C 281, 18.11.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Celle – Nemčija) – Odvetnik dr. Dirk Ruffert, sodni upravitelj družbe Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG, proti Land Niedersachsen

(Zadeva C-346/06) (¹)

(Člen 49 ES — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Direktiva 96/71/ES — Napotitev delavcev na delo v okviru opravljanja storitev — Postopki oddaje javnih naročil za gradnje — Socialno varstvo delavcev)

(2008/C 128/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Celle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Odvetnik dr. Dirk Ruffert kot sodni upravitelj družbe Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Land Niedersachsen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Celle (Nemčija) – Razlaga člena 49 Pogodbe ES – Nacionalna

zakonodaja, ki od podjetij, ki sodelujejo v postopkih oddaje javnih naročil za gradnje, zahteva, da spoštujejo določbe o minimalnih plačah, predvidene s kolektivno pogodbo, ki velja v kraju izvajanja storitev, in da k temu obvežejo tudi svoje podizvajalce.

Izrek

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev v skladu z razlago z vidika člena 49 ES v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, nasprotuje zakonskemu ukrepu, s katerim organ države članice naročniku predpiše, da lahko za izvedbo javnih naročil za gradnje izbere le podjetja, ki se ob oddaji ponudbe pisno zavežejo, da bodo svojim delavcem za izvajanje zadevnih storitev izplačevala najmanj takšno plačo, kot je določena v veljavni kolektivni pogodbi v kraju, kjer se te storitve izvajajo.

(¹) UL C 294, 2.12.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vergabekontrollsenat des Landes Wien – Avstrija) – Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH proti Fernwärme Wien GmbH

(Zadeva C-393/06) (¹)

(Javna naročila — Direktivi 2004/17/ES in 2004/18/ES — Naročnik, ki opravlja dejavnosti, za katere se delno uporablja Direktiva 2004/17/ES, delno pa Direktiva 2004/18/ES — Oseba javnega prava — Javni naročnik)

(2008/C 128/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Tožena stranka: Fernwärme Wien GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Vergabekontrollsenat des Landes Wien – Razlaga členov 2(1) in 3 Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve (UL L 134, str. 1) in razlaga člena 1(9) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Naročanje ogrevalnih naprav – Javni naročnik je podjetje pod nadzorom mesta Dunaj, ki ponuja javne storitve (mestno ogrevanje) – Oseba javnega prava – Presoja pogoja konkurence – Uporaba postopkov javnega naročanja na evropskem trgu tudi za dejavnosti, ki so izpostavljene konkurenci (v tem primeru ogrevalnih sistemov) – Teorija kontaminacije – Neobstoj navzkrižnega financiranja.

Izrek

- 1) Naročnik, v smislu Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve, mora uporabiti postopek iz te direktive le za oddajo javnih naročil, ki so v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta naročnik opravlja v enem ali več sektorjih, navedenih v členih od 3 do 7 omenjene direktive.
- 2) Naročnika, kot je družba Fernwärme Wien GmbH, je treba opredeliti kot osebo javnega prava v smislu člena 2(1)(a), drugi pododstavek, Direktive 2004/17 in člena 1(9), drugi pododstavek, Direktive 2004/18 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev.
- 3) Za naročila, ki jih odda naročnik, ki je oseba javnega prava v smislu direktiv 2004/17 in 2004/18, ter so v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravlja ta naročnik v enem ali več sektorjih, navedenih v členih od 3 do 7 Direktive 2004/17, veljajo postopki, navedeni v tej direktivi. Za vse ostale oddaje naročil tega naročnika v zvezi z drugimi dejavnostmi pa se uporabi postopek, naveden v Direktivi 2004/18. Ti direktivi se uporabita ne glede na razlikovanje med dejavnostmi, ki jih ta naročnik opravlja za izpolnjevanje svojih nalog zadovoljevanja potreb splošnega interesa, in dejavnostmi, ki jih opravlja v pogojih konkurence, in to celo takrat, kadar obstaja ločeno računovodstvo za ločitev sektorjev dejavnosti tega naročnika, da bi preprečili navzkrižno financiranje med temi sektorji.

(¹) UL C 310, 16.12.2006.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 10. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-398/06) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Pravica do prebivanja ekonomsko neaktivnih in upokojenih državljanov držav članic Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora — Nacionalna zakonodaja in upravna praksa, ki zahtevata zadostna vire za preživljanje za najmanj eno leto bivanja v državi članici gostiteljici)

(2008/C 128/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in R. Troosters, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: H.G. Sevenster in D.J.M. de Grave, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnika: E. O'Neill, zastopnik, in J. Stratford, barrister)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev ureditve Skupnosti glede pravice do prebivanja državljanov Unije – Nacionalna zakonodaja in upravna praksa, ki za pridobitev dovoljenja za prebivanje za upokojene in neaktivne osebe zahtevata zadostne vire za preživljanje?

Izrek

- 1) Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko s tem, da je v veljavi obdržalo določbe v skladu s katerimi morajo ekonomsko neaktivni in upokojeni prebivalci Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora za pridobitev dovoljenja za prebivanje dokazati da imajo stalne vire, ni izpolnilo obveznosti iz Direktive Sveta 68/360/EGS z dne 15. oktobra 1968 o odpravi omejitev gibanja in prebivanja v Skupnosti za delavce držav članic in za njihove družine, Direktive Sveta 90/364/EGS z dne 28. junija 1990 o pravici do prebivanja, in Direktive Sveta z dne 28. junija 1990 o pravici do prebivanja za zaposlene in samozaposlene osebe, ki so prenehale opravljati poklicno dejavnost.
- 2) Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov.
- 3) Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko nosi svoje stroške.

(¹) UL C 294, 2.12.2006.